

[Ingeborg Hansen.]

man ikke nære, og jeg vil ikke denne Gang som sidst udtale det Haab, fordi jeg betragter det som ganske overflødigt.

Jeg billiger ganske, at Loven atter kun forlænges for 2 Aar, saa at den kan ændres i paakommende Tilfælde, og paa mit Partis Vegne tilsiger jeg Støtte til dens Gennemførelse.

Rytter: Det Lovforslag, som den højtærede Justitsminister har fremsat her i Tinget, angaar et Emne, som vi har kendt gennem mange Aar her i Landstinget, og som gennem 20 Aar har været et Kampspørgsmaal; da den daværende Venstre-regering i sin Tid gik ind for de Principper, som er udtrykt i dette Lovforslag, blev Forslaget mødt med en meget stærk Kritik fra de daværende Oppositionspartiets Side. Imidlertid har Forholdene forandret sig; da Oppositionspartierne kom til Magten, maatte de indrømme, at der ikke var nogen Vej udenom, vi maatte have detaillerede Regler med Hensyn til disse Forhold. Der er derfor ogsaa med et Par Aars Mellemløb stadig blevet fremsat Lovforslag, som gaar i skærpente Retning. Som det loyale Oppositionsparti Venstre er, er vi ogsaa altid gaaet med til disse Lovforslag, idet vi har anset dem for fuldt ud berettigede. Saaledes ligeledes med det Forslag, den højtærede Justitsminister her har fremsat. Vi kan selvfølgelig gaa med til, at den, som medvirker til, at en Udlænding kommer herind i Landet uden om Paskontrol-len og holder vedkommende skjult, skal kunne straffes. Ligeledes billiger vi den strengere Straffebestemmelse, der er blevet indført. Det kunde se ud, som om den var mildere, idet der i Stedet for Fængsel siges Hæfte eller Fængsel, men i Realiteten vil Bestemmelsen selvfølgelig virke strengere, thi i de Tilfælde, hvor man hidtil har haft Betænkelighed ved at gaa op til Fængsel, vil man nu have mindre Betænkelighed ved at give Hæfte i Stedet for Bøde, saa at de paagældende ikke i saa stor Udstrækning som ellers vil komme til at slippe med en Bøde.

En ensartet Pasebyr-Takst for hele Landet er selvfølgelig praktisk, den har vi heller intet at indvende imod. Derimod tror jeg for mit personlige Vedkommende, at Undtagelsesbestemmelsen om, at Pas i visse og temmelig mange Tilfælde kan gives gratis, vil medføre meget stor Ulejlighed for Politiet. Jeg er bange for, at det vil give Politiet en hel Del Undersøgelsespligter. Der er maaske ikke noget at gøre

ved det, men det er et Spørgsmaal, om Bestemmelsen ikke kunde formuleres paa en saadan Maade, at disse Forespørgsler, som i Virkeligheden er kedelige, kunde undgaas.

Vi billiger ogsaa Bestemmelsen i § 9 om, at Indlændinge skal give de Oplysninger, man forlanger. Naar det ved Domstolene er fastslaaet, at man ikke har Pligt dertil, er vi enige i, at der bør foretages en Ændring paa det Punkt. Ligeledes kan vi fuldt ud, endskønt det er imod Retsplejelovens Principper, tiltræde, at de kraftige Retsmidler, der ellers kun kan anvendes i Statsadvokatsager, ogsaa kan anvendes i disse Sager.

Det er altsaa meget faa Indvendinger, jeg har imod Lovforslaget. Medens jeg har Ordet, maa jeg maaske, endskønt det selvfølgelig tilkommer Justitsministeren at besvare Spørgsmaalet, sige, at jeg ikke er ganske enig i de Betragtninger, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Ingeborg Hansen) fremsatte. Der er saa mange Modhensyn, der gør sig gældende, hvad jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme, naar de bliver udviklet. Men da der formentlig er en hel Del Spørgsmaal, som man her i Tinget kunde ønske at faa Justitsministerens Udtalelse om, med Hensyn til gældende Praksis, vil jeg, hvis det ikke bliver foreslaaet fra anden Side, til sin Tid tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Malchau: Som det allerede er nævnt, er det foreliggende Lovforslag i Hovedsagen enslydende med, hvad der blev bestemt i Loven af 31. Marts 1938, hvis Gyldighed udløber med Udgangen af Marts 1940, og til hvis Gennemførelse mit Parti har medvirket. Da de Aarsager, der dengang var til Stede, ikke kan siges at have ændret sig, i hvert Fald ikke til det bedre, kan jeg allerede paa nærværende Tidspunkt tilsige vor Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse.

Der er nogle enkelte nye Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag. Som nævnt bliver Gebyret for Rejsepas nu det samme for hele Landet; det er selvfølgelig mindre væsentligt, men det maa dog hilses med Tilfredshed, ikke mindst fordi man har valgt det laveste af de to Gebyrer, 3 Kr., og Prisenedsættelser er man i Øjeblikket ikke forvænt med. Vi kan ogsaa tiltræde, at uforvæntede, det være sig Søfolk eller andre, som af særlige Grunde skal have Rejsepas til Udlandet, kan faa Pas uden Gebyr, samt Bestemmelsen i § 3 om, at Personer, der